

جناب آفای مهندس مهدی بازرگان

بنا به پیشنهاد شورای انقلاب، بر حسب حق شرعی و حق قانونی ناشی از آرای اکثریت قاطع قریب به اتفاق ملت ایران که طی اجتماعات عظیم و تظاهرات وسیع و متعدد در سراسر ایران نسبت به رهبری جنبش اپراز شده است و به موجب اعتمادی که به ایمان راسخ شما به مكتب مقدس اسلام و اطلاعی که از سوابقتان در مبارزات اسلامی و ملی دارم، جنابعالی را بدون در نظر گرفتن روابط و حزبی بستگی به گروهی خاص، مامور تشکیل دولت موقت می نمایم تا ترتیب اداره امور مملکت و خصوصا انجام رفراندوم و رجوع به آرای عمومی ملت درباره تغییر نظام سیاسی کشور به جمهوری اسلامی و تشکیل مجلس موسسان از منتخبین مردم جهت تصویب قانون اساسی نظام جدید و انتخاب مجلس نمایندگان ملت بر طبق قانون اساسی جدید را بدھید.

مقضی است که اعضای دولت موقت را هر چه زودتر با توجه به شرایطی که مشخص نموده ام تعیین و معرفی نمائید. کارمندان دولت و ارتش و افراد ملت با دولت موقت شما همکاری کامل نموده و رعایت انصباط را برای وصول به اهداف مقدس انقلاب و سامان یافتن امور کشور خواهند نمود. موقفيت شما و دولت موقت را در این مرحله حساس تاریخی از خداوند متعال مسئله می نمایم.

سپس مهندس بازرگان پس از حمد الهی از امام (ره) و مردم سپاسگزاری کرد و مسؤولیت خویش را عظیم ترین وظیفه ای دانست که در طول 72 سال عمر مشروطه به کسی داده شده است.

بدین ترتیب زمام امور کشور به طور عملی از 22 بهمن 1357 به دست مهندس بازرگان افتاد. هیأت دولت موقت به این دلیل موقت نامیده شد که چند مأموریت بیشتر نداشت و باید آنها را در مدت کوتاهی انجام می داد. مأموریت های آن دولت فراهم کردن مقدمات و لوازم قانونی هیأت دولت دائمی و عبارت بود از: برگزاری مراجعته به آرای عمومی در رفراندم) درباره تغییر نظام سیاسی از رژیم سلطنت مشروطه به نظام جمهوری اسلامی، تشکیل مجلس مؤسسان قانون اساسی که به مجلس خبرگان قانون اساسی تغییر نام یافت، برگزاری انتخابات مجلس قانونگذاری منتخب مردم، که ابتدا مجلس شورای ملی و سپس مجلس شورای اسلامی نام گرفت.

منبع: حزب جمهوری اسلامی از تأسیس تا فاجعه هفت تیر، تالیف: حسین کاوشی، تهران: انتشارات دفاع، 1386، ص114

<http://www.khabaronline.ir/detail/127957/%D8%B3%D8%A7%DB%8C%D8%B1-%D9%85%D8%B7%D8%A7%D9%84%D8%A8/%D8%AA%D8%A7%D8%B1%DB%8C%D8%AE>